

Zlatko Saračević

(Banja Luka, 5. srpnja 1961. – Koprivnica, 21. veljače 2021.)

U Koprivnici gdje je trenirao Podravku iznenada je 21. veljače preminuo legendarni hrvatski rukometaš, brončani iz Seula 1988. i zlatni iz Atlante 1996. Zlatko Saračević. Bio je doista „Zlatna ljevica hrvatskog rukometa“.

Rođen je 5. srpnja 1961. godine u Banjoj Luci. Kao klinac počeo je s odbojkom, međutim, ubrzo se prebacio na rukomet. Igračku karijeru započeo je u tada već slavnoj momčadi Borca iz njegova rodnog grada - već 1978. godine počeo je igrati za prvu momčad. S Borcem je osvojio naslov prvaka Jugoslavije 1981. Za svoj matični klub Saračević je nastupao do 1987., kada odlazi u Zagreb i postaje rukometaš Medveščaka.

U ovom klubu je igrao do 1990. godine i osvojio kup Jugoslavije 1987., 1989. i 1990. Potom odlazi u Francusku: najprije je do 1992. godine igrao za momčad Girondines iz Bordeauxa, a zatim je do 1996. rukometaš Usama iz Nimesa s kojim je osvojio prvenstvo Francuske 1992., 1993., 1994., 1995. i 1996., kao i francuski kup 1994. Posljednja rukometna destinacija u Francuskoj bio mu je Creteil iz Pariza čiji dres nosi do 1997. godine, kada se vraća u Hrvatsku.

Saračević tad postaje igrač Badela 1862 Zagreb, najtrofejnijeg hrvatskog rukometnog kolektiva. S ovim je klubom 1998., 1999. i 2000. osvojio prvenstvo i kup.

Potom odlazi u Mađarsku, gdje je od 2000. do 2002. godine rukometaš Vezprem Fotexa. U dvogodišnjem razdoblju u ovom poznatom klubu, Saračević je 2002. godine osvojio naslov europskog prvaka, kao i mađarski kup.

Ponovno se vraća u Hrvatsku i u sezoni 2002./03. igra za momčad Zameta iz Rijeke, gdje je 2003. godine, u svojoj 42. godine života, završio s igranjem rukometa.

Na svjetskom juniorskom prvenstvu 1981. godine u Portugalu osvojio je zlatnu medalju. Kao reprezentativac Jugoslavije, 1986. godine osvojio je zlatnu medalju na svjetskom prvenstvu u Švicarskoj te broncu 1988. godine na Olimpijskim igrama u Seulu.

Raspadom bivše države nastavlja reprezentativnu karijeru igranjem za reprezentaciju Hrvatske, u čijem je dresu osvojio zlatno odličje na OI 1996. godine u Atlanti, srebro na SP 1995. godine na Islandu, broncu na EP 1994. u Portugalu. Osvojio je i zlatnu medalju na Mediteranskim igrama u francuskom Languedoc-Roussillonu 1993.

Kao član hrvatske reprezentacije, 1996. godine dobitnik je Državne nagrade za šport Franjo Bučar, a odlikovan je i odličjem Red Danice Hrvatske s likom Franje Bučara. Najboljim rukometašem Hrvatske proglašen je 1999. i 2002. godine, a 1986. proglašen je najboljim športašem Bosne i Hercegovine.

Tijekom igračke karijere bio je poznat po tome što se jednako dobro služio lijevom i desnom rukom, što je doista iznimna rijetkost. Vrlo je zanimljivo da je

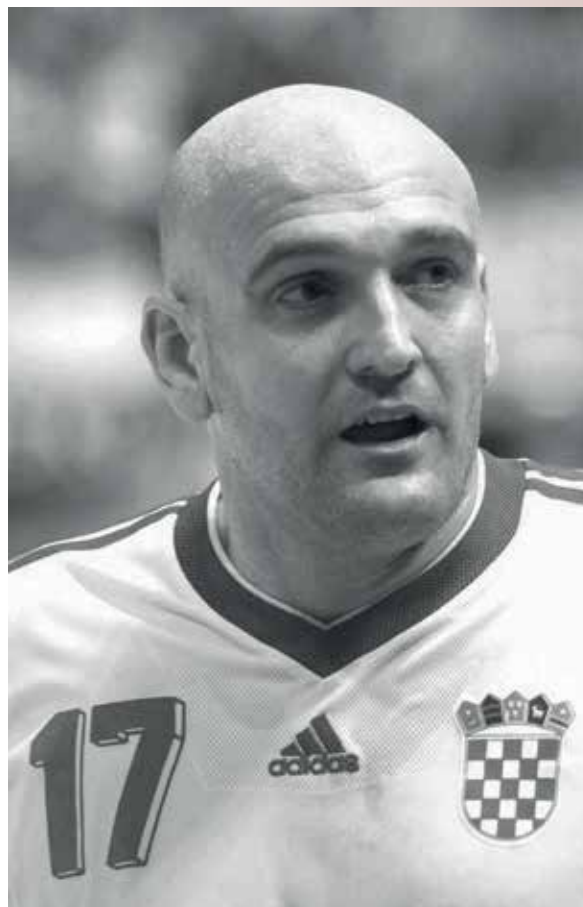


Foto: Jacques Demarthon (AFP)

Saračević tijekom karijere vrlo malo igrao u obrani jer, kako je govorio, „ljevaci vrlo malo igraju obranu, više su usredotočeni na napad.“

Ovaj vrsni rukometaš uvijek je čvrsto stajao na zemlji. Sve što je tijekom karijere postigao, bilo je samo svojim upornim radom. Nije bio od onih igrača koji jednom bljesnu, a onda ih nema nigdje. Saračević je u igri gotovo uvijek imao konstantu.

Poglavito dobru igru pružio je na Olimpijskim igrama 1996. godine, kada je bio jedan od naših najboljih igrača.

U vremenu kada je nosio dres Badela 1862 Zagreb, posebno su mu bili uzbudljivi susreti s Pivovarnom Laško iz Celja, a rado je pamtio vrijeme provedeno u Mađarskoj kada je, pred kraj karijere, uspio ostvariti cilj da bude igrač momčadi koja je postala prvak Europe.

Nakon prestanka igranja radio je kao trener. Vodio je Zamet iz Rijeke, Čelik iz Zenice, Dubrovnik, PPD Zagreb, bio je i pomoćni trener hrvatske reprezentacije, a iznenadna smrt zatekla ga je na klupi rukometašica Podravke.

Sahranjen je u Aleji velikana na zagrebačkom groblju Mirogoj.

(Jurica Gizdić)